

Uitspraak nr. 90 van de Verbondscommissie Samenloop inzake "samenloop reisverzekering/-ziektelkostenverzekering III"

Betreft : reisverzekering/ziektelkostenverzekering

Partijen : Verzekeraar A

en

Verzekeraar B

Verzekeraar A en verzekeraar B hebben zich ter verkrijging van een uitspraak van de Verbondscommissie Samenloop tot deze commissie gewend ter beslechting van een geschil dat tussen partijen is gerezen.

Feitelijke gegevens

Op 4 juli 1992 heeft mevrouw X tijdens een vakantie in Spanje haar voet verstuikt. Hiervoor heeft zij medische kosten moeten maken.

Mevrouw X had een reisverzekering gesloten bij verzekeraar A. De ziektekostenverzekering van mevrouw X liep ten tijde van het ongeval bij verzekeraar B.

Partijen verschillen van mening over de vraag wie dekking dient te verlenen.

Het geschil

In zijn memorie van eis stelt verzekeraar A:

"Mevrouw X heeft bij onze maatschappij een reisverzekering gesloten. Artikel p van die voorwaarden behelst een non-contribution bepaling: "Indien, zo deze verzekering niet bestond, aanspraak gemaakt zou kunnen worden op uitkering op grond van enig andere verzekering, al dan niet van oudere datum, of op grond van enig andere verzekering, al dan niet van oudere datum, of op grond van enige wet of andere voorziening, is deze verzekering pas in de laatste plaats geldig. Dan zal alleen die schade voor uitkering in aanmerking komen welke het bedrag te boven gaat waarop verzekerde elders aanspraak zou kunnen maken (...).

Op 4 juli 1992 heeft de verzekerde, tijdens een 15-daagse vakantie in Spanje, ingaande 1 juli 1992, haar (linker)voet verstuikt. Onze maatschappij betaalde de medische kosten f 200,23. Op 3 september 1992 schreven wij verzekeraar B met het verzoek dat bedrag aan ons terug te betalen, op grond van de in onze voorwaarden opgenomen na-u-clausule.

Verzekeraar B is slechts bereid 50% van het door ons gedeclareerde bedrag te betalen. Verzekeraar B meent slechts 50% van de kosten te hoeven dragen, waartoe hij zich beroept (enerzijds) op het arrest Hof Arnhem van 24-12-91, S+S 1993, 10 en (anderzijds) op de in zijn polisvoorwaarden opgenomen na-u-clausule, welke luidt: "Indien rechten op vergoedingen ontleend kunnen worden aan een reisbagageverzekering al dan niet van oudere datum dan zullen alleen die kosten voor vergoeding in aanmerking komen, welke het bedrag te boven gaat waarop

verzekerde volgens de voorwaarden van de reisbagageverzekering aanspraak kan maken (...)". Volgens verzekeraar B moet haar na-u-clausule worden gekenschetst als een "harde" na-u-clausule, gelijkwaardig aan die in onze voorwaarden. Wij bestrijden dat. De clausule in onze reisverzekeringsvoorwaarden bewerkstelligt, dat de reisverzekering niet geldig is, indien de verzekerde aanspraak heeft op uitkering op grond van een andere verzekering, in het (fictieve) geval dat de reisverzekering niet zou zijn gesloten. De na-u-clausule van verzekeraar B mist een dergelijke strekking. Waar het in casu om gaat is de vraag of verzekerde aanspraak zou hebben op vergoeding van de medische kosten door de verzekeraar B, indien de onderhavige reisverzekering door hem niet was gesloten. Die vraag dient, gelet op de bewoordingen van de door verzekeraar B gehanteerde clausule, naar onze stellige overtuiging bevestigend te worden beantwoord. De draagplicht van verzekeraar B is daarmee gegeven. Geredeneerd vanuit de clausule van verzekeraar B: er kan (rechtens) geen aanspraak worden gemaakt op vergoeding van die kosten krachtens de gesloten reisverzekering.

Nu van gelijkwaardige na-u-clausules en (dus) van gelijkwaardige dekkingen in de zin van genoemd arrest van Hof Arnhem geen sprake is, vindt dit arrest op het onderwerpelijke geschil dan ook geen toepassing.

Desondanks blijft verzekeraar B volharden in haar standpunt en weigert zij de kosten, die wij (overeenkomstig de vanuit het Verbond van verzekeraars geldende gedragsregels) als - door verzekerde - eerst aangesproken verzekeraar hebben vergoed, volledig terug te betalen.

Op grond van het voorgaande zijn en blijven wij van mening dat verzekeraar B ten volle draagplicht is voor de medische kosten, zulks gelet op de wijze waarop de wederzijdse na-u-clausule zich tot elkaar verhouden, reden waarom wij uw commissie verzoeken dienovereenkomstig te willen beslissen."

verzekeraar B stelt:

dat tussen partijen een civielrechtelijke procedure aanhangig is bij het gerechtshof Arnhem en verzet zich tegen behandeling van het geschil door de Verbondscommissie Samenloop.

Na langdurige correspondentie blijkt dat de civiele procedure die tussen partijen nog in behandeling is, niet specifiek dezelfde zaak betreft als het aan de commissie voorgelegde geschil, zodat de commissie zich op grond van haar reglement bevoegd acht uitspraak te doen op verzoek van verzekeraar A in het door die maatschappij voorgelegde geschil.

Overwegingen van de commissie

Dit geschil is als samenloopgeschil door verzekeraar A aan de commissie voorgelegd overeenkomstig artikel 2 lid 2 van haar reglement op grond waarvan de commissie dit geschil in behandeling neemt.

Het geschil gaat om de vraag in hoeverre de door partijen in hun voorwaarden opgenomen na-u-clausules van gelijkwaardige strekking zijn en in hoeverre er sprake is van gelijkwaardige dekking voor de geclaimde kosten.

Op grond van een vergelijking van de redactie van de door beide verzekeraars gehanteerde na-u-clausules komt de commissie tot de conclusie dat de clausule van de reisverzekeraar een sterkere werking en dus qua rechtsgevolgen een verdere reikwijdte heeft dan de clausule van de ziektekostenverzekeraar. Uit de tekst van de clausule van de reisverzekering blijkt dat de reisverzekering niet alleen een subsidiair karakter draagt ingeval van het feitelijk bestaan van een andere verzekering, maar eveneens indien een andere verzekering - bij gebreke van de reisverzekering - dekking zou hebben geboden.

In de na-u-clausule van de ziektekostenverzekering ontbreekt een dergelijke fictie.

Conclusie

De commissie concludeert dat beide verzekeringen een secundaire dekking bieden voor de geclaimde kosten, aangezien beide polissen een na-u-clausule bevatten.

De na-u-clausule van verzekeraar A heeft een sterkere werking dan die van verzekeraar B zodat de ziektekostenverzekering van verzekeraar B voor dient te gaan.

Advies

Aangezien overeenkomstig het hieromtrent bepaalde in het reglement één der betrokken verzekeraars zich heeft verzet tegen een advies met bindende werking, geeft de commissie als niet-bindend advies dat verzekeraar B dekking zal dienen te verlenen voor de medische kosten.

Aldus is beslist op 2 juli 1996 door mr. D.F. Richters, mr. S.A.M. Brugman, mr. M.M.C.J.M. de Nerée tot Babberich, mr. P.P. Roerink, mr. M.J. Tolman, leden van de Verbondscommissie Samenloop, in tegenwoordigheid van mw. mr. W.H. Quaadvlieg-Meijer, secretaris.

De voorzitter,

De secretaris,

mr. D.F. Richters

mw. mr. W.H. Quaadvlieg-Meijer